Europaudvalget 2018
KOM (2018) 0250
Offentligt

EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 14.3.2018
COM(2018) 250 final

MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET, DET EUROPÆISKE RÅD OG RÅDET

Statusrapport om gennemførelsen af den europæiske dagsorden for migration

1. INDLEDNING

Den europæiske dagsorden for migration udgør fortsat den mest omfattende ramme om EU's migrationsarbejde. Der iværksættes tiltag på alle de vigtige arbejdsområder på dagsordenen, men migrationsudfordringen er stadig meget stor og presset højt, når den usikre geopolitiske situation og den mere langsigtede demografiske og socioøkonomiske udvikling i EU's naboregioner og andre dele af verden tages i betragtning.

Denne rapport giver et overblik over fremskridt og udvikling på alle arbejdsområder, herunder beskyttelsen af børn[1], siden Kommissionens seneste rapport fra november 2017[2]. Den gør også status over de fremskridt, der er gjort i relation til Kommissionens køreplan for opnåelsen af en aftale senest i juni 2018 om den omfattende migrationspakke, der blev fremlagt på mødet mellem EU's ledere i december 2017[3]. Ovenstående illustrerer, hvor omfattende arbejdet er, og at det er nødvendigt at bevare intensiteten af EU's indsats på alle områder.

Endelig udpeger denne rapport en række konkrete og vigtige foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre effektiviteten af EU's tiltag, navnlig behovet for at medlemsstaterne og EU i fællesskab foretager yderligere finansielle investeringer til understøttelse af tiltagene vedrørende den eksterne dimension af migration.

2. SITUATIONEN LANGS DE VIGTIGSTE MIGRATIONSRUTER

Migrationssituationen blev mere stabil i 2017, men er fortsat en udfordring. Samlet set blev der registreret næsten 205 000 irregulære grænsepassager i 2017, hvilket svarer til 28 % færre nyankomne migranter end i 2014, året før krisen[4]. Situationen er dog stadig usikker og arbejdet fortsætter på alle migrationsruter i 2018 for at fastholde denne faldende tendens. Samtidig er presset på de nationale migrationssystemer fortsat temmelig stort, om end aftagende. I 2017 blev der indgivet 685 000 asylansøgninger i EU (et fald på 43 % sammenlignet med 2016), hvoraf 160 000 blev indgivet af børn[5], og medlemsstaterne traf næsten 1 mio. afgørelser om asyl i første instans[6].

[1] COM(2017) 211 final af 12.4.2017. Kommissionen vil jævnligt ajourføre en onlineoversigt over fremskridtene i forbindelse med tiltagene i meddelelsen om beskyttelse af migrantbørn: https://ec.europa.eu/info/strategy/justice-and-fundamental-rights/rights-child/children-migration_da.
[2] COM(2017) 669 final af 15.11.2017.
[3] COM(2017) 820 final af 7.12.2017.
[4] Oplysninger fra Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning.
[5] Oplysninger fra De Forenede Nationers Børnefond (UNICEF).
[6] Oplysninger fra Det Europæiske Asylstøttekontor (EASO).

Opdagede irregulære grænsepassager ved EU's ydre grænser og verserende asylansøgninger ved udgangen af året i EU28 – 2014-2017

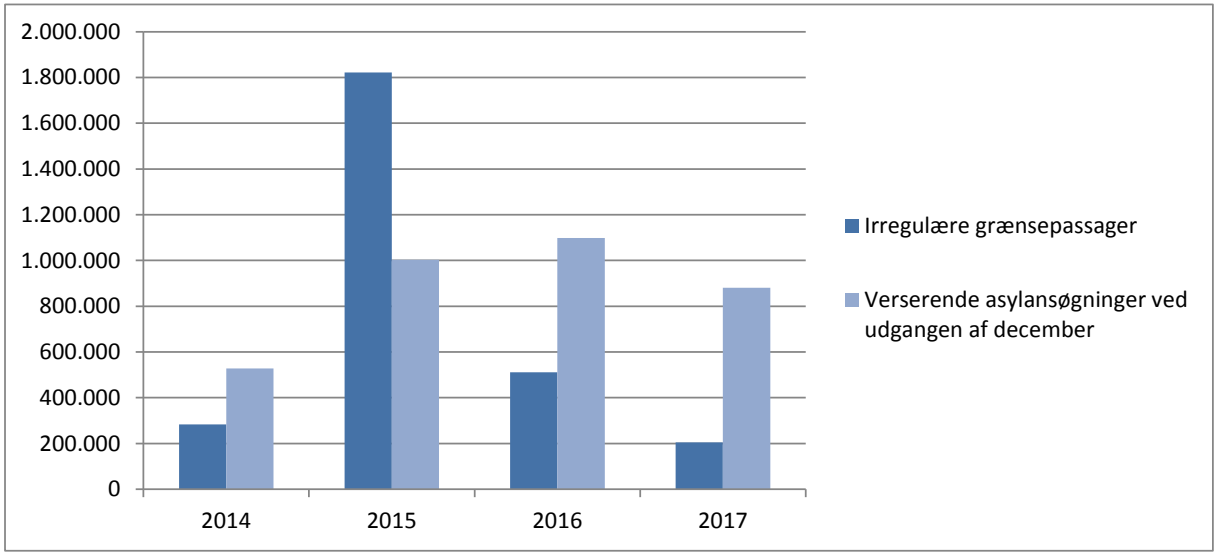

Kilde: Opdagede irregulære grænsepassager, Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning – verserende asylansøgninger, Eurostat. Bemærkning: Verserende asylansøgninger i 2017 omfatter ikke Spanien og Cypern, som der ikke foreligger data for.

Den østlige Middelhavsrute

På den østlige Middelhavsrute har migrationsbevægelserne fulgt den tendens, der er set siden erklæringen fra EU og Tyrkiet i marts 2016. I alt ankom 42 319 migranter via den østlige Middelhavsrute i 2017 sammenlignet med 182 227 i 2016[7]. Der var pr. 6. marts 2018 registreret 3 126 ankomster til de **græske øer** sammenlignet med 2 689 i samme periode i 2017[8]. Der er desuden registreret en mindre ændring i den relative andel af de hyppigst forekomne nationaliteter blandt de berørte migranter. I 2017 var de hyppigst forekommende nationaliteter syrere (40 %), irakere (19 %) og afghanere (11 %). I 2018 til dato har fordelingen ændret sig en smule, idet syrere nu tegner sig for 32 %, irakere tegner sig for 27 %, og afghanere tegner sig for 13 %.

Mens der på det seneste kun er registreret få grænsepassager fra Tyrkiet til Italien, Cypern, Bulgarien og Rumænien, er antallet af irregulære grænsepassager fra Tyrkiet til **Grækenland via landegrænser** steget sammenlignet med tidligere år. Disse grænsepassager steg med næsten 80 % i 2017 sammenlignet med 2016 og nåede op på næsten 5 500, mens der pr. 4.-5. marts 2018 var registreret 838 opdagelser sammenlignet med 291 i samme periode i 2017. Det bør bemærkes, at den største andel af disse grænsepassager vedrører tyrkiske statsborgere, som i år indtil videre repræsenterer over 50 % af grænsepassagerne.

Vestbalkanruten

Den relative stabilitet langs Vestbalkanruten, der kendetegnede 2017, er fastholdt ind i 2018. Øget grænsekontrol og koordineret samarbejde mellem EU's medlemsstater, EU-agenturerne og Vestbalkanlandene gør fortsat irregulær transit via Vestbalkanruten mere besværlig end før. Forbedret kontrol på de primære ruter kan imidlertid være med til at anspore til omlægning af ruter eller oprettelse af nye ruter. Det kan også føre til, at smuglernetværkene

[7] Oplysninger fra Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning.
[8] Oplysninger fra det græske politi.

tilpasser sig og tager nye metoder i brug, herunder metoder, der udsætter migranterne for større risici, så menneskesmuglerne kan fastholde deres fortjeneste. Dette nødvendiggør fortsat overvågning af udviklingen og samarbejde om kampen mod menneskesmuglere.

Størstedelen af de opdagede irregulære grænsepassager ved EU's ydre grænser blev registreret ved grænsen til Serbien. Der har også været tegn på, at der er ved at blive oprettet en delrute gennem Albanien, Montenegro og Bosnien-Hercegovina mod Kroatien og Slovenien. Derudover er det yderst vigtigt at fortsætte overvågningen, eftersom antallet af opdagelser af iranske statsborgere, der forsøger at komme ind i EU via Vestbalkanlandene, er steget. Det øgede antal registrerede forsøg over de seneste måneder falder sammen med Serbiens beslutning om at give iranske statsborgere visumfri indrejse. De fleste forsøg på at komme ulovligt ind i EU blev registreret på flyvninger fra Beograd, hvor der blev brugt falske dokumenter eller dokumenter erhvervet ved svig. Endelig er det nødvendigt at overvåge migrationsbevægelserne fra Vestbalkanlandene tilbage mod Grækenland nøje, fordi der i 2017 er registreret en påfaldende stigning i opdagede bevægelser fra Albanien til Grækenland. Der er dog overordnet set tale om et lavt niveau[9].

Den centrale Middelhavsrute

Kommissionen har gjort meget ud af at forvalte migrationsbevægelserne ad den centrale Middelhavsrute, bl.a. ved at bygge videre på partnerskabsrammerne for migration[10] og Maltaerklæringen[11]. Ikke desto mindre tegner ruten sig fortsat for det største antal grænsepassager til Europa ad søvejen målt på antal personer, til trods for det betydelige fald i antallet af afgange fra Libyen, der er registreret siden midten af juli 2017. I 2017 ankom 119 369 personer til Italien ad denne rute, hvilket er et fald på 34 % sammenlignet med 2016. Pr. 6. marts var der registreret 5 457 ankomster i 2018, hvilket er ca. 65 % færre end i samme periode i 2017. Fordelingen af nationaliteter blandt de migranter, der er ankommet ad denne rute i 2018 til dato, udviser en betydelig ændring: de hyppigst forekomne nationaliteter er eritreere (24 %), tunesere (20 %) og nigerianere (6 %), mens de hyppigst forekommende nationaliteter i 2017 var nigerianere (15 %), guineanere (8 %) og ivorianere (8 %).

Der er fortsat en betydelig stigning i antallet af personer, der rejser fra Tunesien mod Italien. Til dato i 2018 er ca. 20 % af alle personer (uanset nationalitet) rejst fra Tunesien.

Der blev registreret færre dødsfald til søs i 2017, og denne tendens er fastholdt ind i 2018. Flere end 286 300 migranter er blevet reddet i EU-operationer som led i støtten til den italienske kystvagt siden den 1. februar 2016. Den Internationale Organisation for Migration (IOM) rapporterer, at den libyske kystvagt har reddet over 20 300 migranter i libysk territorialfarvand i 2017 og over 2 000 i januar 2018, godt hjulpet af Italien i form af tilbagesendelser af fartøjer efter uddannelse af besætningsmedlemmer. Ruten er dog stadig meget farlig, især fordi menneskesmuglerne har tilpasset deres operationer på en måde, så migranterne nu udsættes for endnu større risici. I 2017 blev antallet af omkomne og forsvundne personer til søs anslået til 2 853, hvilket er et fald på 38 % siden 2016[12]. Der er også gennemført eftersøgnings- og redningsaktioner i Nigers ørken: i 2017 blev flere end 2 000 migranter bragt i sikkerhed, heraf 1 100 i forbindelse med eftersøgnings- og

[9] En stigning på 25 % i perioden januar-november 2017 sammenlignet med samme periode i 2016 (kilde: Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning).

[10] COM(2016) 385 final af 7.6.2016.

[11] http://www.consilium.europa.eu/da/press/press-releases/2017/01/03-malta-declaration/.

[12] Kilde: Den Internationale Organisation for Migrations (IOM) projekt for savnede migranter (https://missingmigrants.iom.int/region/mediterranean).

redningsaktioner, der blev gennemført i samarbejde med Den Internationale Organisation for Migration (IOM).

Den vestlige Middelhavsrute/Atlanterhavsruten

Antallet af personer, der ankom ad den vestlige Middelhavsrute/Atlanterhavsruten begyndte at stige i juni 2017, og denne tendens fortsætter. I 2017 ankom 28 349 migranter til Spanien via denne rute, hvilket er mere end dobbelt så mange som i 2016. Dette omfatter et øget antal forsøg på grænsepassage ad land til de spanske selvstyrende byer Ceuta og Melilla, grænsepassage ad søvejen fra Marokko og Algeriet og grænsepassage ad luftvejen fra lufthavnene i Dakar og Casablanca. Det samlede antal ankomne til Spanien (via den vestlige Middelhavsrute, Atlanterhavsruten samt Ceuta og Melilla) pr. 4. marts 2018 når op på 3 804, hvilket er næsten 17 % flere end i samme periode i 2017 (3 260)[13]. De hyppigst forekomne nationaliteter blandt de migranter, der er rejst ulovligt ind i EU via denne rute i 2018, er guineanere (17 %), marokkanere (17 %), malesere (15 %), ivorianere (13 %) og gambianere (7 %). I 2017 var der primært tale om marokkanere (21 %), algierere (18 %), ivorianere (14 %), guineanere (13 %) og gambianere (11 %).

3. EU-STØTTE TIL MIGRATIONSSTYRING

Den østlige Middelhavsrute – Støtte til Grækenland og Bulgarien

Et af de vigtigste elementer af EU's støtte til medlemsstaterne er stadig **hotspottilgangen**. Til trods for de fremskridt, der er gjort i relation til forbedring af forholdene på de eksisterende lokaliteter, er de disponible modtagelsesfaciliteter på hotspotcentrene i Grækenland fortsat utilstrækkelige. Den 8. marts opholdt der sig 12 926 migranter på øerne (heraf 10 020 på hotspotcentrene), hvilket er betydeligt flere, end der officielt er kapacitet til (der er færre end 8 000 pladser). Der er gjort en stor indsats for at udvide kapaciteten og sikre, at faciliteterne er behørigt udstyret til vinteren. Der er således indrettet 60 nye boligenheder i Moria, hvilket giver en yderligere kapacitet på 700 pladser. Forholdene på Kos og Leros er blevet forbedret. Der er dog fortsat store problemer med de lokaliteter, der skal anvendes til ekstra modtagelses- og detentionskapacitet, som de lokale myndigheder skal stille til rådighed. De græske myndigheder bør også øjeblikkeligt skaffe tolkning til øerne under det nationale program.

Mere generelt er der en vedvarende mangel på passende indkvartering til uledsagede mindreårige på øerne og på fastlandet. De græske myndigheder bør sætte skub i opstillingen af 2 000 ekstra modtagelsespladser til uledsagede mindreårige i hele Grækenland, som der vil blive ydet EU-støtte til. Der er udpeget børnebeskyttelsesgrupper, som nu bliver uddannet på alle de græske hotspotcentre: dette er en del af en større indsats for at prioritere behovene hos migrantbørn, jf. Kommissionens meddelelse fra april 2017.

Alle disse tiltag bør fortløbende overvåges af de græske myndigheder for at opnå håndgribelige og varige resultater.

[13] Oplysninger fra Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning. Tallene for januar og februar 2018 omfatter personer, der ankommer ad den vestlige Middelhavsrute ad søvejen og via Atlanterhavsruten.

Pr. 7. marts 2018 var 21 847 personer blevet **omfordelt** fra Grækenland, heriblandt 513 uledsagede mindreårige. 149 ansøgere, der er blevet godkendt til omfordeling, men endnu ikke er omfordelt i praksis, heriblandt 32 uledsagede mindreårige[14], befinder sig stadig i Grækenland.

EU yder fortsat betydelig **finansiel støtte** til Grækenland til håndtering af migrationsrelaterede udfordringer. Siden begyndelsen af 2015 har Kommissionen tildelt 393 mio. EUR i form af nødhjælp i tillæg til de 561 mio. EUR, der er til rådighed under de nationale programmer for perioden 2014-2020. Derudover har nødhjælpsinstrumentet[15] indtil videre ydet mere end 440 mio. EUR i støtte i perioden 2016-2017, og yderligere 198 mio. EUR er til rådighed i 2018. I december 2017 blev der udarbejdet en finansieringsplan for 2018, i hvilken der identificeres en række væsentlige behov, og som vil fremme en gradvis overgang fra anvendelsen af nødhjælpsmidler til anvendelsen af ressourcer, der er tildelt under de Grækenlands nationale programmer.

EU har givet et bidrag på 24 mio. EUR til programmet for støttet frivillig tilbagevenden og reintegration, der gennemføres af Den Internationale Organisation for Migration (IOM), og som har hjulpet 5 656 migranter med at vende tilbage til deres oprindelsesland i 2017, heriblandt 1 683 migranter fra øerne. Pr. 1. marts 2018 havde dette program hjulpet 760 migranter med at vende hjem, heriblandt 242 fra øerne. I samarbejde med FN's Højkommissariat for Flygtninge (UNHCR) finansierer EU desuden et større program til støtte for opbygningen af modtagelseskapacitet på fastlandet gennem en lejeordning, der har som mål at indkvartere op til 25 000 personer på fastlandet inden midten af 2018 i tillæg til de 2 000 pladser, der er til rådighed under lejeboligordningen på øerne. Programmet er på effektiv vis blevet tilpasset størrelsesmæssigt til at dække behovet i takt med, at dette vokser.

Et andet vigtigt element i EU's støtte til Grækenland er **EU-agenturernes** arbejde. Forskellige hold under Det Europæiske Asylstøttekontor (EASO) yder støtte til de græske myndigheder i forbindelse med identifikation og registrering af ansøgere, der potentielt ville kunne komme i betragtning til international beskyttelse, og giver migranterne vigtige oplysninger om deres situation. Eksperter rådgiver også om nationalitetsvurderinger og bidrager til at afsløre mulig dokumentfalsk. Et hold bestående af 14 eksperter yder desuden særlig støtte til de græske asylklagemyndigheder for asyl med henblik på at løse flaskehalsproblemer og gøre beslutningsprocessen mere effektiv. I 2018 vil der især være fokus på at støtte de græske myndigheder i forbindelse med udviklingen og implementeringen af et overvågningssystem relateret til modtagelser. Pr. 7. marts var der i alt udsendt 72 nationale eksperter, understøttet af 76 midlertidigt ansatte og 84 tolke, fra kontoret i Grækenland.

Pr. 5. marts 2018 havde Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning 801 udsendte eksperter i felten ved Grækenlands sø- og landegrænser. Agenturet støtter myndighederne i gennemførelsen af hotspottilgangen, herunder identifikation og registrering af migranter samt indsamling af fingeraftryk, effektiv kontrol ved de ydre grænser, håndtering af sekundære bevægelser og fremme af tilbagesendelser. Agenturet finansierer også udsendelsen af 280 græske politibetjente. Siden september 2016 har adskillige ekspertgrupper fra Europol været udsendt til Grækenland, hvor de har foretaget sekundær sikkerhedskontrol. Pr. 5. marts 2018 var i alt 19 gæstemedarbejdere fra Europol og to almindelige medarbejdere

[14] Disse omfordelinger involverer hovedsageligt Irland (131) og Tyskland (18). Desuden er der yderligere 20 ansøgninger, som de græske myndigheder stadig venter på svar fra Tyskland om.

[15] Oprettet ved Rådets forordning (EU) 2016/369 af 15. marts 2016 om ydelse af nødhjælp i Unionen.

udsendt til fem områder i Grækenland. I en evaluering af Europols gæstemedarbejderkoncept[16] gennemført i 2017 konkluderes det, at "*tilstedeværelsen af Europols gæstemedarbejdere på stedet […] er absolut nødvendig for at kunne gennemføre effektive sekundære sikkerhedskontroller*". Evalueringen omfattede også en række anbefalinger til, hvordan man yderligere kan øge ordningens effektivitet og få fuldt udbytte af dens potentiale.

EU yder også betydelig finansiel støtte til **Bulgarien** på området for migrationsstyring og grænseforvaltning. Under de nationale programmer er der tildelt Bulgarien 97,1 mio. EUR samt 10,5 mio. EUR fra Fonden for Intern Sikkerhed (Grænser), der skal tildeles efter midtvejsevalueringen. Siden 2015 er disse beløb blevet suppleret med i alt 172 mio. EUR i nødhjælp. Gennemførelsen af de nationale programmer skrider fremad på tilfredsstillende vis, selv om gennemførelsen af nødhjælpen godt måtte gå hurtigere. Som følge af at medlemstaternes bidrag i form af eksperter er mangelfuldt, har Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning ikke udsendt det antal medarbejdere, der er behov for. I perioden frem til den 28. marts 2018 manglede der således 42 medarbejdere.

Erklæringen fra EU og Tyrkiet

Opfyldelsen af erklæringen fra EU og Tyrkiet, herunder genbosætningen af syrere, der har behov for international beskyttelse, giver fortsat konkrete resultater i form af færre irregulære og farlige grænsepassager og redder liv i Det Ægæiske Hav. Det tyrkiske grænsepoliti fortsætter deres patruljeringsaktiviteter, og antallet af omkomne til søs er nedbragt betydeligt til 62 personer i 2017 sammenlignet med 434 i 2016[17].

Gennem **faciliteten for flygtninge i Tyrkiet** giver opfyldelsen af erklæringen fra EU og Tyrkiet også praktisk støtte til syriske flygtninge og værtssamfund i Tyrkiet. Faciliteten har vist sig at være en af de hurtigste og mest effektive EU-støttemekanismer til rådighed. Udformningen og gennemførelsen af projekter er sket i tæt samarbejde med de tyrkiske myndigheder[18]. Faciliteten, der beløber sig til 3 mia. EUR, var operativ på rekordtid, og inden udgangen af 2017 var der indgået kontrakter for det fulde beløb. Gennemførelsen af alle 72 projekter er godt i gang[19], og der er allerede udbetalt mere end 1,85 mia. EUR. Det faktum, at faciliteten er blevet en stor succes, ikke kun som en del af EU-Tyrkiet-strategiens samlede tilgang, men også i kraft af dens evne til at yde afgørende støtte til flygtninge i felten, afspejler meget godt partnerskabet mellem EU, medlemsstaterne og Tyrkiet.

Faciliteten overfører månedlige overførsel af kontanter til næsten 1,2 millioner af de mest sårbare flygtninge inden for rammerne af det sociale krisesikkerhedsnet. Den har også støttet sprogkurser i tyrkisk til 312 000 børn og leveringen af uddannelsesmateriale til 500 000 elever. Midlerne er også anvendt til konsultationer som led i den primære sundhedspleje til næsten 764 000 flygtninge og vaccination af mere end 217 000 syriske flygtningesmåbørn (se bilag 2)[20].

---

[16] Evalueringen af Europols gæstemedarbejderkoncept, der omfatter udsendelser til Grækenland og Italien, blev gennemført af et hold af repræsentanter for Europol, Kommissionen og adskillige medlemsstater (som udgangspunkt Grækenland og Italien samt Bulgarien, Frankrig, Tyskland, Polen og Nederlandene). Den 13. december 2017 godkendte Europols Styrelsesråd den endelig evalueringsrapport og nåede til enighed om, at Europol skulle udarbejde et udkast til en handlingsplan med henblik på tage fat på anbefalingerne i evalueringen.

[17] Kilde: Den Internationale Organisation for Migrations (IOM) projekt for savnede migranter (https://missingmigrants.iom.int/region/mediterranean).

[18] Detaljer om projekterne kan ses i projekttabellen, der er tilgængelig online https://ec.europa.eu/neighbourhood-enlargement/sites/near/files/facility_table.pdf.

[19] Et projekt afventer stadig kontrasignatur.

[20] COM(2018) 91/3 final af 14.3.2018.

Fælles finansiering fra EU og medlemsstaterne har gjort det muligt at gøre brug af en partnerskabstilgang i forbindelse med forvaltningen af faciliteten. Omdrejningspunktet er et styringsudvalg, hvor alle medlemsstaterne tager del i beslutningerne, og hvor Tyrkiet har en rådgivende funktion. Dette har vist sig at være en meget effektiv model, der ikke havde været mulig udelukkende med EU-finansiering. I erklæringen fra EU og Tyrkiet hedder det, at "*når disse ressourcer næsten er udnyttet fuldt ud*", vil EU "*mobilisere yderligere finansiering .... på yderligere 3 mia. EUR frem til udgangen af 2018*"[21]. Videreførelsen af dette vigtige arbejde betyder, at EU nu bør gå videre med næste rate på 3 mia. EUR, og Kommissionen vedtager således i dag en afgørelse herom[22]. Behovet for at finansiere andre tiltag over EU-budgettet – først og fremmest de øvrige migrationsrelaterede behov beskrevet i denne rapport – betyder, at bidraget fra EU-budgettet maksimalt kan være 1 mia. EUR, og at de resterende 2 mia. EUR derfor fortsat skal finansieres af medlemsstaterne på samme måde som første rate. For at undgå at der opstår mangel på finansiering fra faciliteten, skal de første kontrakter for den næste rate undertegnes i sommeren 2018.

Et andet vigtigt arbejdsområde har været Kommissionens og EU-agenturernes arbejde for at støtte den græske asyltjeneste og klageudvalgene i forbindelse med sagsbehandlingstiden for asylansøgninger. Kortere sagsbehandlingstid vil sætte skub i gennemførelsen af **tilbagesendelser til Tyrkiet i henhold til erklæringen**[23]. Dette har ført til en række forbedringer, herunder en stor reduktion i efterslæbet i første instans på de fleste øer, hvilket har reduceret den gennemsnitlige nødvendige sagsbehandlingstid for asylansøgninger i første instans til ca. to måneder. Mange af de mangler, der blev konstateret i de forrige rapporter, består dog fortsat[24].

Hurtigere asylprocedurer er absolut nødvendige for at kunne sende personer hurtigere tilbage til Tyrkiet. Siden marts 2016 er der registreret 2 164 tilbagesendelser[25], og pr. 9. marts 2018 skyldes kun 563 af dem en negativ afgørelse i anden instans. Det var ventet, at en længe ventet afgørelse fra Statsrådet ville skabe større retssikkerhed omkring klageudvalgenes arbejde, men der er kun registreret marginalt bedre resultater siden afgørelsen blev offentliggjort. Den græske regering arbejder på en gennemgang af den relevante græske asyllovgivning og overvejer i den forbindelse ændringer, der vil bidrage til færre forsinkelser, strømline anvendelsesområdet for klagers opsættende virkning med EU-lovgivningen og afstedkomme strammere frister for indbringelse af klager for den administrative højesteret og for behandlingen af efterfølgende ansøgninger. Næste skridt er, at ændringsforslagene behandles af det græske parlament.

Den fortsatte tilstrømning til de ægæiske øer og den langsomme tilbagesendelsesproces er en kilde til vedvarende pres på hotspotcentrenes modtagelseskapacitet. De græske myndigheder har reageret herpå ved at overføre sårbare asylansøgere til fastlandet. For at sikre at erklæringen fra EU og Tyrkiet fortsat er effektiv, er der nu opnået enighed om en skærpet tilgang til udpegelse af sårbare asylansøgere, og der anvendes således en skabelon til at sikre en mere konsekvent definition på sårbarhed, ligesom der er ved at blive udarbejdet en håndbog.

---

21 http://www.consilium.europa.eu/da/press/press-releases/2016/02/03/refugee-facility-for-turkey/.

22 COM(2018) 1500 af 14.3.2018.

23 57 nationale eksperter fra medlemsstaterne er udsendt til Det Europæiske Asylstøttekontor (EASO) for at støtte opfyldelsen af erklæringen fra EU og Tyrkiet i Grækenland.

24 Se COM(2017) 470 final af 6.9.2017 og COM (2017) 669 final af 16.11.2017.

25 Siden den 20. marts 2016 er der foretaget 1 563 tilbagesendelser til Tyrkiet i henhold til erklæringen fra EU og Tyrkiet og 601 tilbagesendelser i henhold til den bilaterale protokol.

Genbosætning fra Tyrkiet i henhold til erklæringen fortsætter om end i et lavere tempo sammenlignet med det rekordantal syrere, der blev genbosat i perioden maj-oktober 2017. Mens 16 medlemsstater bidrog til genbosætning fra Tyrkiet i henhold til erklæringen i 2017, er der indtil videre kun nogle få, der har bidraget i år. Det er afgørende, at der fastholdes et bæredygtigt tempo, og at medlemsstaterne fortsat deltager i genbosætningsordningen. Siden statusrapporten fra november er 1 122 personer blevet genbosat, hvilket bringer det samlede antal siden erklæringens ikrafttræden op på 12 476 personer[26]. For så vidt angår den **frivillige humanitære indrejseordning** blev de operative standardprocedurer godkendt af medlemsstaterne i december 2017, hvorfor ordningen nu bør aktiveres. Alle elementer og betingelser, der er nødvendige, for at den kan aktiveres, jf. erklæringen fra EU og Tyrkiet, er nu på plads. Den vil sikre, at genbosætningen fortsætter, og skabe et sikkert og lovligt alternativ til irregulær migration til EU.

Med hensyn til gennemførelsen af **køreplanen for visumliberalisering** indgav Tyrkiet i begyndelsen af februar en arbejdsplan til Kommissionen, der beskriver Tyrkiets planer for opfyldelsen af de syv udestående benchmarks for visumliberalisering[27]. Kommissionen vurderer nu Tyrkiets forslag og vil efterfølgende drøfte dem med sine tyrkiske modparter.

Et vigtigt supplement til EU's arbejde med Tyrkiet er den fortsatte stræben efter en løsning på situationen i **Syrien og de naboområder**, der skal håndtere den enorme udfordring, det er at skulle hjælpe et stort antal flygtninge. På konferencen om Syrien, der afholdes af EU og FN den 24.-25. april 2018, er det EU's hensigt at forsøge at matche de tidligere bestræbelser: i april 2017 forpligtede EU sig til at stille **560 mio. EUR** til rådighed for bistand og beskyttelse over EU-budgettet for 2018. Jordan og Libanon støtter fortsat at give flygtninge og deres værtssamfund forsørgelsesmuligheder, og begge lande har taget vigtige skridt til at åbne op for undervisning af alle flygtningebørn. EU-støtten til Libanon (334 mio. EUR, hvoraf der er indgået kontrakter for 247 mio. EUR) og Jordan (228 mio. EUR, hvoraf der er indgået kontrakter for 126 mio. EUR) vil fortsætte, idet EU vil prioritere initiativer, der yder beskyttelse og bistand til de mest sårbare.

Vestbalkanruten

Selv om irregulær grænsepassage via denne rute er stabiliseret på et relativt lavt niveau, er der fortsat betydelig smugleraktivitet i området. Den 12. februar 2018 blev der paraferet en aftale mellem Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning og Albanien, der gør det muligt for agenturet at yde bistand i forbindelse med forvaltningen af de ydre grænser og hurtigt udsende hold til albansk område i tilfælde af pludselige ændringer i migrationsbevægelserne. Kommissionen forhandler i øjeblikket om lignende aftaler med Serbien og Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien.

Foruden tildelingen af EU-finansiering til migrant- og flygtningekrisen på Vestbalkan, fortsætter Kommissionen med at fremme samarbejde og informationsudveksling, herunder gennem videokonferencer med landene langs ruten, der afholdes hver anden uge, og yder vigtig støtte til forbedringen af migrationsforvaltningen i regionen. Denne forpligtelse blev styrket i strategien for "et troværdigt udvidelsesperspektiv for landene på Vestbalkan og et

[26] Hidtil har 16 EU-medlemsstater genbosat syrere fra Tyrkiet, nemlig Østrig, Belgien, Kroatien, Estland, Finland, Frankrig, Tyskland, Italien, Letland, Litauen, Luxembourg, Malta, Nederlandene, Portugal, Spanien og Sverige.

[27] Se COM(2017) 470 final af 6.9.2017.

øget engagement heri fra Den Europæiske Unions side", der blev vedtaget for nylig[28]. Gennem Den Internationale Organisation for Migration (IOM) var der pr. 7. marts 2018 gennemført 53 støttede frivillige tilbagesendelser fra Serbien, 16 fra Bosnien-Hercegovina og 8 fra Montenegro. Europols Europæiske Center for Migrantsmugling støtter fortsat medlemsstaternes efterforskning. I 2017 blev der gennemført fire aktionsdage med støtte fra Europol, som førte til 64 anholdelser på Vestbalkan. Eurojust støtter desuden efterforskning og retsforfølgning og giver praktisk rådgivning til lægfolk gennem den tematiske gruppe om smugling af irregulære migranter.

De næste skridt:

- De græske myndigheder bør sætte skub i gennemførelsen af hjemsendelser til Tyrkiet i henhold til erklæringen, navnlig ved at indføre ændringer i den græske lovgivning og blive enig med Det Europæiske Asylstøttekontor (EASO) om ordninger, der gør det muligt at gennemføre effektive operationer i Grækenland og yde yderligere støtte til klageudvalgene.
- De græske myndigheder bør arbejde sammen på alle niveauer for at sikre bedre modtagelseskapacitet og bedre forhold i hotspotcentrene.
- Medlemsstaterne bør sikre tilstrækkelig bistand i form af eksperter til EU-agenturerne i Grækenland og Bulgarien.
- De berørte medlemsstater bør svare på alle udestående anmodninger fra Grækenland og på effektiv vis omfordele alle resterende berettigede ansøgere.
- Der bør hurtigt indgås aftaler mellem Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning og tredjelande på Vestbalkan.
- Nu hvor alle betingelserne er opfyldt, bør den frivillige humanitære indrejseordning aktiveres med henblik på genbosætning af flygtninge fra Tyrkiet.
- Den anden rate af faciliteten for flygtninge i Tyrkiet bør mobiliseres med et yderligere budget på 3 mia. EUR, idet EU og medlemsstaterne bidrager på samme måde, som det var tilfældet med første rate.

Den centrale Middelhavsrute

- *Støtte til Italien*

Støtten til gennemførelsen af **hotspottilgangen** (screening, identifikation, fingeraftryk, registrering, oplysning, debriefing og viderekanalisering af migranter) fortsætter. Det italienske indenrigsministerium overvejer at åbne tre nye hotspotcentre i 2018. Migrationsbevægelserne er meget omskiftelige, og derfor er det afgørende, at Italien åbner disse nye hotspotcentre som en del af beredskabsplanlægningen for sommeren.

EU-agenturerne yder fortsat betydelig støtte. Det Europæiske Asylstøttekontor (EASO) har i øjeblikket udsendt 40 nationale eksperter til Italien, støttet af 51 midlertidigt ansatte og 100 kulturmæglere, der er med til at øge tempoet i forbindelse med den formelle registrering af anmodninger om international beskyttelse i hele landet og støtte asylkommissionerne. Kontoret støtter også Italien i gennemførelsen af ny lovgivning[29], der øger beskyttelsen af migrantbørn. Eksperter fra den europæiske grænse- og kystvagt støtter gennemførelsen af

[28] COM(2018) 65 final af 6.2.2018.

[29] Særlig lov nr. 47/2017 (den såkaldte "Legge Zampa"), der trådte i kraft i maj 2017, og som indfører helhedsorienterede, tværfaglige og ikke-grænseoverskridende procedurer for vurdering af alder samt relativ hurtig udrulning af et system for frivillige repræsentanter (adskillige tusinde borgere har tilmeldt sig de seneste måneder, og de italienske myndigheder er i øjeblikket i gang med at planlægge uddannelse med støtte fra Det Europæiske Asylstøttekontor, EASO) og kortere juridiske frister for tildelingen af langtidsindkvartering.

forhåndsidentifikation, nationalitetsvurderinger, screening, fingeraftryk og debriefing af ankommende migranter. Derudover finder der praktiske drøftelser sted mellem agenturernes eksperter for at sikre, at der skabes stærkere sammenhæng mellem de forskellige afgørelser om asyl og tilbagesendelse. Siden februar 2017 har adskillige ekspertgrupper fra Europol været udsendt til Italien, hvor de har foretaget sekundær sikkerhedskontrol. Pr. 5. marts 2018 var i alt 16 gæstemedarbejdere fra Europol og tre almindelige medarbejdere udsendt til fem områder i Italien.

Pr. 7. marts 2018 var 11 999 personer blevet **omfordelt** fra Italien, heriblandt 174 uledsagede mindreårige. 224 ansøgere (heriblandt 48 uledsagede mindreårige), der allerede er blevet godkendt til omfordeling, opholder sig stadig i Italien og afventer overførsel til primært Tyskland (137), Nederlandene (22), Portugal (19), Østrig (15) og Kroatien (14). Desuden har Italien sendt mere end 709 anmodninger om omfordeling (heriblandt 106 vedrørende uledsagede mindreårige) – primært til Tyskland (529), Frankrig (95), Nederlandene (46) og Portugal (29) – der endnu ikke er besvaret.

EU yder betydelig **finansiel støtte** til Italien på området for migrationsstyring og grænseforvaltning. I henhold til handlingsplanen af 4. juli 2017[30] skulle der ydes yderligere finansiel støtte på 35 mio. EUR til Italien til gennemførelsen af reformer, men dette beløb er nu overgået, idet der ved udgangen af 2017 var tildelt 39,92 mio. EUR i nødhjælp til styrkelse af kapaciteten i hotspotcentrene og i andre områder, hvor migranter sættes i land. Derfor beløber EU-støtten til Italien sig indtil videre til i alt 189 mio. EUR. Denne nødhjælp supplerer EU-støtten til Italiens nationale programmer for migration og indenrigsspørgmål, der beløber sig til mere end 650 mio. EUR[31].

Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning iværksatte den 1. februar 2018 en ny operation, **fælles operation Themis**, der efterfølger fælles operation Triton i det centrale Middelhav, med henblik på bedre at afspejle de skiftende migrationsmønstre og forhindre grænseoverskridende kriminalitet. Fartøjer, der deltager i fælles operation Themis, vil fortsat redde liv i det centrale Middelhav. De vil skulle assistere ved eftersøgnings- og redningsaktioner, uanset operationsområdet, hvis det ansvarlige søredningskoordinationscenter anmoder om det.

De næste skridt:
- Italien bør åbne de tre nye hotspotcentre som planlagt.
- Drøftelserne om den næste fase nødfinansiering med de italienske myndigheder bør afsluttes.
- Medlemsstaterne bør svare på alle udestående anmodninger fra Italien og hurtigt overføre alle resterende berettigede ansøgere, idet der gives absolut førsteprioritet til mindreårige.
- Italien bør fortsætte gennemførelsen af alle tiltagene i handlingsplanen af 4. juli 2017.

- *Libyen, regionen og landene langs ruten*

EU har reageret på de forfærdelige forhold, som migranterne i Libyen lever under, og på den omfattende smugleraktivitet i området ved intensivt at arbejde for at opfylde migranternes

[30] SEC(2017) 339 af 4.7.2017.
[31] For perioden 2014-2020 beløber dette sig til 387,7 mio. EUR fra Asyl-, Migrations- og Integrationsfonden, herunder 43,6 mio. EUR til omfordeling/genbosætning, og 266 mio. EUR fra Fonden for Intern Sikkerhed, heraf 201,5 mio. EUR til grænser og visum og 64,5 mio. til politi.

umiddelbare behov, stabilisere samfundene og hjælpe strandede migranter med at vende hjem eller finde sikre muligheder for indrejse til Europa, hvis de har brug for beskyttelse.

Antallet af personer, der får hjælp til at forlade Libyen, er steget betydeligt siden den fælles **taskforce mellem Den Afrikanske Union, Den Europæiske Union og FN**[32] blev oprettet og besluttede at øge antallet at støttede frivillige tilbagesendelser fra Libyen (gennem Den Internationale Organisation for Migration, IOM)[33] og intensivere evakueringerne ved hjælp af en nødtransitmekanisme (i samarbejde med FN's Højkommissariat for Flygtninge, UNHCR). Målene om yderligere 15 000 støttede frivillige tilbagesendelser senest i februar 2018[34] og evakuering af 1 300 personer i begyndelsen af 2018 er opfyldt. Disse bestræbelser vil fortsætte med sigte på at afslutte evakueringen af migranter og personer, som har brug for international beskyttelse, der i øjeblikket opholder sig i detentionscentre, og gøre en ende på de forfærdelige forhold, som disse mennesker lever under.

Nødtransitmekanismens succes afhænger af en proces i to faser, hvor anden fase består i, at personer, der har brug for international beskyttelse, og som evakueres fra Libyen, genbosættes fra Niger. Indtil nu er kun 25 af de evakuerede blevet genbosat, og der er et stort behov for, at indsatsen for genbosætning fra Niger øges. Medlemsstaterne bør fortsætte det tætte samarbejde med FN's Højkommissariat for Flygtninge (UNHCR) og øge tempoet for opfyldelsen af de tilsagn, der er givet, så der kan evakueres fra Libyen og gennemføres hurtig genbosætning fra Niger. Samtidig er det vigtigt, at UNHCR øger tempoet for så vidt angår henvisning af genbosætningssager til medlemsstaterne.

Taskforcens arbejde blev støttet af en fælles opfølgningsmission til Tripoli i februar, der omhandlede flaskehalse såsom nationalitetsrestriktioner. Spørgsmål såsom behovet for at tage hånd om tortur og umenneskelig behandling i detentionscentrene samt foranstaltninger om gradvis afvikling af den vilkårlige og systematiske tilbageholdelse af migranter og foranstaltninger til bekæmpelse af menneskesmugling, blev diskuteret med de libyske myndigheder.

EU's Trustfond for Afrika spiller fortsat en afgørende rolle for EU's arbejde. Den 26. februar nåede man til enighed om at gå et skridt videre i forbindelse med frivillig tilbagevenden og evakuering ved at oprette et nyt program, der fortsat skal støtte FN's Højkommissariat for Flygtninge (UNHCR) og Den Internationale Organisation for Migration (IOM) med 115 mio. EUR. Med det eksisterende tempo for tilbagesendelser fra Libyen vil de disponible midler dog kun kunne dække reintegrationsomkostningerne i et par måneder. Mixed Migration-programmet, der beløber sig til 90 mio. EUR, betyder desuden, at disse organisationer fortsat kan udvide deres tilstedeværelse i de områder, hvor migranterne sættes i land og i detentionscentrene med henblik på at yde lægehjælp og direkte bistand til migranter og flygtninge. Som følge heraf har 33 000 migranter både i og uden for detentionscentrene modtaget direkte bistand i form af tæpper, tøj og hygiejnepakker. Derudover har 10 000 migranter modtaget lægehjælp. Der er også ydet hjælp til mere end 3 500 fordrevne libyske

[32] Taskforcen blev oprettet i forbindelse med det femte topmøde mellem Den Afrikanske Union og Den Europæiske Union, der fandt sted i Abidjan i Elfenbenskysten fra den 29. til den 30. november 2017.

[33] Som følge af den forfærdelige situation, som strandede migranter i Libyen befinder sig i, anvender Den Internationale Organisation for Migrations (IOM) i forbindelse med Libyen begrebet "frivillig humanitær tilbagevendelsesbistand", når de henviser til frivillig støttet tilbagevenden.

[34] Der er blevet gennemført 19 370 støttede frivillige tilbagesendelser i hele 2017 og 6 238 siden begyndelsen af evakueringsfasen (der løb fra den 28. november til den 31. december 2017).

familier, og lægefaciliteter har modtaget medicinsk udstyr[35] m.m., herunder strømgeneratorer og ambulancer[36]. Der arbejdes også på at bistå lokale landbrugere med bevarelsen af produktionen i de berørte områder, hvilket suppleres af kapacitetsopbygning til fordel for landbrugere, så de kan styrke deres tekniske kapacitet og opbygge modstandsdygtighed i samfundet. Der er mobiliseret yderligere finansiering som supplement til, at EU's trustfond kan samarbejde med FN's Højkommissariat for Menneskerettigheder (OHCHR) om et program, der er rettet mod migranter i Libyen. Der iværksættes også andre programmer. I december 2017 blev der indgået kontrakter for et program vedrørende forvaltning af Libyens grænser under EU's trustfond, som er blevet til i et partnerskab mellem Kommissionen og Italien, og som beløber sig til 46,3 mio. EUR. Gennemførelsen af programmet er netop påbegyndt. Den 7. marts blev der opnået enighed om endnu et trustfondprogram, der skal yde støtte til de libyske kommuner[37]. Dette program, der beløber sig til 50 mio. EUR, skal forbedre leveforholdene for både den sårbare befolkning og værtssamfundene ved at udvikle de libyske kommuners kapacitet til at levere grundlæggende ydelser (inden for sundhed, uddannelse, sanitære forhold, vand). Aktiviteterne vil være skræddersyet til de lokale myndigheders behov i tæt samarbejde med Præsidentrådet og den nationale samlingsregering. Programmet er blevet til i samarbejde med Italien.

Medlemsstaternes bidrag til Nordafrika-vinduet i EU's trustfond har været yderst vigtige. Efter drøftelser i Det Europæiske Råd gav medlemsstaterne tilsagn om yderligere bidrag på 158,6 mio. EUR til trustfonden, hovedsageligt med henblik på at supplere dette vindue. Sammen med yderligere midler, der stilles til rådighed over EU-budgettet, vil disse bidrag gøre det muligt at forlænge de vigtigste programmer i første kvartal af 2018. Efterhånden som projekterne reelt bliver gennemført og når deres oprindeligt planlagte kapacitet, vil de skulle forlænges – dette gælder f.eks. områder såsom støttet frivillig tilbagevenden, beskyttelse, grænseforvaltning og støtte til kommuner. Der er derfor brug for yderligere midler, hovedsageligt fra medlemsstaternes budgetter, men også fra EU-budgettet: den nuværende projektplanlægning for 2018 og de eksisterende projekter, der er vellykkede og derfor forventes at blive forlænget ind i 2019, beløber sig til 390 mio. EUR, og selv om en samlet sum på ca. 165 mio. EUR resterer i vinduet, er fundet på EU-budgettet eller er omfattet af tilsagn fra medlemsstaterne, **vil der stadig mangle 225 mio. EUR**. Det skal bemærkes, at dette beløb dækker direkte relevant arbejde i Libyen, men at arbejde under de to vinduer, såsom reintegrationsarbejde, har direkte betydning for effektiviteten af EU's tiltag i Libyen.

EU har fortsat sin indsats for at støtte de to **libyske kystvagter**. Indtil nu har Operation Sophia uddannet ca. 201 ansatte i den libyske kystvagt, herunder fem fra patruljebådsbesætninger. Uddannelsen har bestået i en kombination af sø- og kystbaseret træning. Der foreligger planer om at fortsætte den kystbaserede træning i hele 2018 og om at styrke overvågningen, idet det forventes, at de første rapporter ligger klar tidligt i marts 2018. Inden for rammerne af Middelhavsnetværket Seahorse har Malta arrangeret uddannelse i eftersøgning- og redning, og Italien vil arrangere yderligere uddannelse. Oprettelsen af et sikkert kommunikationsnetværk i Middelhavet med henblik på udveksling af oplysninger om irregulær migration ad søvejen er nu inde i den sidste fase, og netværket bør kunne tages i brug i anden halvdel af 2018. EU støtter også samarbejdet mellem den italienske og libyske

[35] Den Internationale Organisation for Migrations (IOM) har støttet tre centre for primær sundhedspleje i Sabba (der betjener 32 000 personer) og et i Qatroun (der betjener 3 500 personer).

[36] De Forenede Nationers udviklingsprogram (UNDP) har leveret et antal ambulancer til kommunerne Murzuq og Kufra og påbegyndt genopbygningen af en klinik i Benghazi.

[37] http://europa.eu/rapid/press-release_IP-17-5144_en.htm.

kystvagt om at vurdere eftersøgnings- og redningskapaciteten til søs og gennemføre en forhåndsvurdering af mulighederne for at oprette et libysk søredningskoordinationscenter.

Arbejdet med forbedring af informationsindsamling og informationsudveksling mellem alle EU-organer fortsætter. Der er ved at blive oprettet et pilotprojekt, der skal hjælpe EU-agenturerne og EUNAVFOR MED Operation Sophia-medarbejdere med at arbejde direkte sammen i en enhed inden for rammerne af Operation Sophia, der beskæftiger sig med oplysninger om kriminalitet, med det formål at optimere anvendelsen af de oplysninger, der indsamles af operation Sophia, til forebyggelse af kriminalitet, efterforskning og retsforfølgelse i overensstemmelse med de juridiske mandater. EU's grænsebistandsmission i Libyen har etableret en let tilstedeværelse i Tripoli, som i øjeblikket omfatter fem operationelle medarbejdere, der er udsendt i henhold til en rotationsordning. I 2017 har den i stigende grad arbejdet sammen med de libyske myndigheder og har bl.a. bistået dem ved udarbejdelsen af reformerne af den libyske grænseforvaltning. Denne tilstedeværelse vil gradvist blive udvidet, så snart sikkerhedsforholdene tillader det.

EU arbejder fortsat for en inklusiv **politisk overgang** i Libyen i overensstemmelse med Rådets konklusioner fra juli 2017[38].

- *Lande langs ruten*

Arbejdet med transit- og oprindelseslande langs migrationsruterne i Afrika fortsætter. I december 2017 blev der opnået enighed om yderligere 28 programmer under **EU's Trustfond for Afrika** til et samlet beløb på 468,27 mio. EUR. Tiltagene omfatter projekter, der skal styrke sårbare samfunds modstandsdygtighed og skabe job, herunder til de unge og i værtssamfundene, samt bekæmpe menneskesmugling og menneskehandel. De programmer, som der blev opnået enighed om i februar 2018, har fokus på beskyttelsen af migranter i Sahel og støtter støttet frivillig tilbagevenden fra Libyen, bæredygtig reintegration af migranter, evakuering og genbosætning samt bæredygtig reintegration af migranter, der vender tilbage til Etiopien.

Det er afgørende, at arbejdet gennem EU's trustfond fortsætter. I alt har trustfonden nu godkendt 147 programmer i alle tre vinduer (Sahel og Tchadsøen, Afrikas Horn og Nordafrika), der beløber sig til mere end 2,5 mia. EUR, og der er undertegnet kontrakter for lidt mere end 1,5 mia. EUR. Selv om førsteprioriteten i 2017 var Nordafrika-vinduet, er det også vigtigt for den samlede strategi at fortsætte arbejdet under de andre vinduer. De fremtidige tiltag under **vinduet for Sahel og Tchadsøen** anslås til 775 mio. EUR, og indtil videre er der sikret 201 mio. EUR. De fremtidige tiltag under **vinduet for Afrikas Horn** anslås til 904 mio. EUR for så vidt angår projekter, mens der er 469 mio. EUR[39] til rådighed i form af ressourcer. Dette tyder på, at der samlet set mangler finansiering til de to vinduer i omegnen af 1 mia. EUR i perioden 2018-2019. De planlagte projekter har fokus på støtte til migrationsdialoger, adgang til grundlæggende ydelser, beskyttelse og flygtningenes udviklingsbehov på lang sigt, forebyggelse af menneskehandel og menneskesmugling samt reintegration af migranter, der er vendt hjem. Mens disse to vinduer trækker på Den Europæiske Udviklingsfond og EU-budgettet, illustrerer det også, at presset på migrationsrelateret finansiering går på tværs af de forskellige vinduer i trustfonden, og at den

[38] Rådets konklusioner om Libyen af 17.7.2017 (dok. 11155/17).

[39] Inklusive de ressourcer, der på nuværende tidspunkt er til rådighed i EU's Trustfond for Afrika til vinduet for Afrikas Horn og den potentielle tildeling på 146 mio. EUR i forbindelse med midtvejsevalueringen for regionen.

finansiering, der er til rådighed på nuværende tidspunkt, og de EU-reserver, der er til rådighed, ikke er tilstrækkelige til at dække de konstaterede behov.

I mellemtiden har den **eksterne finansieringsplan** og Den Europæiske Fond for Bæredygtig Udvikling tiltrukket meget stor interesse fra de finansielle partnerinstitutioner. Tilbagemeldingerne på den første opfordring til at foreslå investeringsprogrammer under garantifondens første to vinduer "Bæredygtig energi og bæredygtig konnektivitet" og "Finansiering af mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder" har overgået forventningerne betydeligt. Værdien af de modtagne forslag overstiger allerede garantifondens samlede kapacitet for alle fem investeringsvinduer. Garantifonden har også tiltrukket interesse fra tredjeparter såsom Bill and Melinda Gates Foundation, der for nylig har bekendtgjort, at den forpligter sig til et bidrag på 50 mio. USD. Der vil dog stadig være behov for yderligere bidrag til garantifonden for at kunne imødekomme efterspørgslen. EU's støtte til blandet finansiering, der omfatter områder såsom transport, energi, miljø, landbrug, byudvikling og lokale virksomheder, i 2017 bør udløse et samlet beløb på ca. 9,6 mia. EUR i offentlige og private investeringer, herunder 5,6 mia. EUR i 30 større projekter i Afrika syd for Sahara. Konsekvensen er, at det bør overvejes at øge finansieringen til den eksterne finansieringsplan: medlemsstaternes bidrag til denne finansiering vil være afgørende for at kunne holde trit med den hastigt voksende efterspørgsel.

Finansiering er afgørende for fortsat at kunne gøre en forskel i de berørte områder. EU's støtte til **Niger** har f.eks. været central for bestræbelserne på at reducere antallet af irregulære migranter i transit igennem Agadez. Antallet er faldet fra 340 pr. dag i gennemsnit i 2016 til 40-50 pr. dag i 2017. Det fælles efterforskningshold, der skal styrke det nigerske politis operationelle og retlige kapacitet er nu operativt. I 2017 førte det til, at den offentlige anklager rejste 76 sigtelser for forbrydelser relateret til menneskehandel eller menneskesmugling. Det førte også til afviklingen af syv nationale og 12 internationale forbrydernetværk og beslaglæggelse af 29 køretøjer og seks motorcykler. Støtte til at gentage lignende former for retshåndhævelsessamarbejde til bekæmpelse af menneskesmugling mellem EU's medlemsstater og tredjelandes myndigheder bliver nu iværksat gennem særlige indkaldelser af forslag, der er rettet til Nordafrikaregionen. Parallelt hermed og for at skabe alternative indkomstkilder til menneskesmugling yder EU indkomststøtte til de lokale samfund i det nordlige Niger. Siden november 2017 har den civile "EUCAP Sahelmission i Niger" gennemført regulær studiebesøg i regionen for at kortlægge irregulære migrationsstrømme, analysere tendenser og ruter, gennemføre behovsvurderinger, gennemføre projekter og bidrage med uddannelse og udstyr. Missionen har fået tilført flere ressourcer med henblik på at styrke kampen mod menneskesmugling og menneske-, narkotika- og våbenhandel. Dette arbejde vil blive samlet på en ministerkonference, som regeringen i Niger har indkaldt til den 16. marts, og som får deltagelse af Sahellandene, EU og adskillige medlemsstater.

EU, Den Afrikanske Union og G5 Sahel[40] afholdt en international konference på højt plan om sikkerhed og udvikling i **Sahel** i Bruxelles den 23. februar 2018, som bragte 32 stats- og regeringsledere fra EU og G5 Sahel sammen med FN, Den Afrikanske Union og talrige andre partnere. Konferencen havde fokus på stabilitet og stabilisering af de fjerntliggende regioner, grænseoverskridende og sårbare zoner i Sahel. Efter EU's støtte til G5's fælles styrker i Sahel i form af 50 mio. EUR gennem fredsfaciliteten for Afrika i 2017 forpligtede EU sig på konferencen til at bidrage med yderligere 50 mio. EUR til støtte for kampen mod terrorisme, narkotikasmugling, menneskesmugling og menneskehandel. Som konsekvens af konferencen

[40] G5 Sahel består af Burkina Faso, Mali, Mauretanien, Niger og Tchad.

blev der givet tilsagn om i alt 414 mio. EUR til støtte for G5's fælles styrker i Sahel, som fortsat vil modtage yderligere støtte også fra de tre EUCAP Sahelmissioner i Niger.

Kampen mod smuglernetværk på **Afrikas Horn** er også intensiveret i takt med udviklingen, idet EU-trustfonden for Afrika har finansieret det regionale driftscenter for Khartoumprocessen, der har til formål at styrke de fælles efterforskninger i landene i og uden for Afrikas Horn. Der arbejdes på at forberede infrastruktur, tilvejebringe retsgrundlag og udpege medarbejdere, der skal agere knudepunkt og forbindelsesofficerer.

Migrationsdialogen mellem EU og **Egypten**, der blev påbegyndt i Kairo i december 2017 giver mulighed for at opbygge et stærkere og mere strategisk samarbejde om migration som en del af prioriteterne for partnerskabet mellem EU og Egypten 2017-2020. I oktober 2017 blev der undertegnet papirer på ét projekt under programmet, der beløber sig til 60 mio. EUR, og Kommissionen arbejder aktivt på at påbegynde gennemførelsen heraf. De egyptiske myndigheder har også været aktivt involveret på teknisk niveau, og det undersøges, om der kan indgås et samarbejde med Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning.

Tunesien er i øjeblikket et af de største oprindelseslande for så vidt angår personer, der ankommer ad den centrale Middelhavsrute. Dialogen er intensiveret, og der er pustet nyt liv i forhandlingerne om visumlempelsesaftalen og tilbagetagelsesaftalen. Tunesien drager fordel af en lang række bilaterale og regionale EU-programmer, herunder tiltag finansieret af EU's trustfond. Den 22. februar blev der oprettet en samarbejdsplatform om menneskesmugling, der skal støtte forbedret samarbejdet med de lokale myndigheder i regionen.

På **regionalt** plan blev der ved udgangen af 2017 undertegnet en tilskudsaftale for regionale udviklings- og beskyttelsesprogrammer for Nordafrika under Asyl-, Migrations- og Integrationsfonden. Disse programmer dækker Libyen, Egypten, Algeriet, Marokko og Tunesien og omfatter et projekt, der gennemføres af FN's Højkommissariat for Flygtninge (UNHCR) i Libyen, og som er målrettet forbedring af genbosætningsmulighederne for sårbare flygtninge[41].

Den vestlige Middelhavsrute

Marokko yder en stor indsats for at forhindre irregulær migration og samarbejder navnlig med Spanien om grænseovervågning. Kommissær Dimitris Avramopoulos' besøg i Rabat i november 2017 gav mulighed for at puste nyt liv i samarbejdet med det formål at udarbejde en bistandspakke til styrkelse af grænseforvaltningskapaciteten. Samarbejdet vil bygge videre på den finansiering, som EU allerede har ydet til støtte for Marokkos migrationspolitikker (35 mio. EUR tildelt i december 2017, hvoraf den første tranche blev udbetalt med det samme). Derudover vedtog EU's trustfond et nyt program (4,58 mio. EUR) i december 2017, der skal styrke beskyttelsen af og modstandsdygtigheden hos migranter og flygtninge, fordrevne og værtssamfund i Marokko. Dette program, der er i overensstemmelse med Marokkos egen nationale migrationsstrategi, vil hjælpe civilsamfundets aktører med at sikre opmærksomhed om migranternes rettigheder og adgang til juridisk rådgivning og vil fremme integrationen af migranter i det marokkanske samfund. I forbindelse med drøftelserne i

[41] Asyl-, Migrations- og Integrationsfondens bidrag til de regionale udviklings- og beskyttelsesprogrammer for Nordafrika under det årlige arbejdsprogram for 2016 beløber sig til 7,5 mio. EUR, hvoraf 1,2 mio. EUR vedrører aktiviteter, der skal gennemføres i Libyen. Dette kommer oveni et tilskud til projekterne under Asyl-, Migrations- og Integrationsfondens årlige arbejdsprogram for 2015 på 10 mio. EUR.

november indvilligede Marokko også i at puste nyt liv i forhandlingerne om tilbagetagelsesaftalen.

Hvad angår **Algeriet** er antallet af migranter med algerisk statsborgerskab, der ankommer irregulært til Europa, steget, om end tallet stadig er lavt i absolutte tal. Algeriet er også fortsat et vigtigt transitland for irregulære migranter, der forsøger at nå til Marokko og Libyen, og de seneste oplysninger indikerer, at migrationsruterne fra Mali og Niger mod Algeriet er ved at ændre sig. Behovet for at intensivere dialogen og samarbejdet om migration og mobilitet blev bragt op i associeringsudvalget i december 2017, og en fjerde uformel dialog om migration mellem EU og Algeriet fandt sted den 28. februar. I øjeblikket deltager Algeriet i regionale programmer om migration (f.eks. regionale udviklings- og beskyttelsesprogrammer for Nordafrika og Euromed Migration), men samarbejdet med EU er endnu ikke blevet omsat til landespecifikke tiltag eller projekter finansieret under EU's trustfond for Afrika.

De næste skridt:

- Alle igangværende projekter med Libyen bør gennemføres, og der bør sikres kontinuitet, idet der skabes enighed om deres eventuelle videreførelse.
- Samarbejdet med den fælles taskforce mellem Den Afrikanske Union, Den Europæiske Union og FN om at hjælpe migranter med at forlade Libyen og samarbejdet med de libyske myndigheder om afviklingen af den systematiske tilbageholdelse af migranter bør forsættes.
- FN's Højkommissariat for Flygtninge (UNHCR) og EU's medlemsstater skal fortsætte bestræbelserne på at evakuere og genbosætte ved hjælp af nødtransitmekanismen, og medlemsstaterne skal gennemføre genbosætningerne hurtigt.
- De fælles efterforskningshold bør udbredes til andre vigtige lande.
- Det effektive samarbejde med Marokko, Tunesien og Algeriet bør styrkes parallelt med de fortsatte bestræbelser på at indgå tilbagesendelses- og tilbagetagelsesaftaler.
- EU og medlemsstaterne skal i fællesskab sikre tilstrækkelige ressourcer til de tre vinduer i EU's trustfond for Afrika, således at der ikke opstår mangel på finansiering.

4. TILBAGESENDELSE OG TILBAGETAGELSE

Målet om at nå til enighed med tre partnerlande **om ordninger for tilbagesendelse og tilbagetagelse**, der blev fastsat i Kommissionens køreplan fra december 2017, er nået. Efter indgåelsen af aftalen med Bangladesh om standardprocedurer for tilbagesendelse er der fundet frem til lignende ordninger med to vigtige lande i Afrika syd for Sahara og et i Østafrika. Alle disse ordninger er ved at blive gennemført. Tekniske forhindringer og relevante løsninger er ved at blive identificeret, så der kan sættes skub i praktiske skridt såsom identifikationsmissioner og fælles tilbagesendelsesoperationer. I samarbejde med medlemsstaterne og under anvendelse af alle nødvendige håndtag og redskaber arbejdes der på at indgå flere andre praktiske ordninger eller fuldgyldige tilbagetagelsesaftaler med lande i Afrika syd for Sahara.

Det bilaterale samarbejde med lande i **Asien** er på dette område blevet uddybet. På Det Blandede Udvalg EU-Afghanistans første møde den 8. februar 2018 blev migration drøftet, herunder vigtigheden af på effektiv vis at kombinere tilbagesendelsesprocessen med

reintegration. Standardprocedurerne i aftalen med Bangladesh anvendes, og en række møder efter det første møde i den fælles arbejdsgruppe EU-Bangladesh i december 2017 har bidraget til at afhjælpe problemer med gennemførelsen. Processen er godt på vej, og der gennemføres tilbagesendelser. Hvad angår Pakistan gøres der gode fremskridt med at etablere en elektronisk platform til behandling af tilbagetagelsesansøgninger. Der arbejdes på kontakter med henblik på at skabe muligheder for at udvikle migrationsdialoger med Iran og andre vigtige lande.

Disse drøftelser understøttes af praktisk støtte. I december 2017 var alle programmer til støtte for **reintegration af tilbagesendt**e i Afghanistan og Bangladesh i henhold til den særlige foranstaltning, som Kommissionen har vedtaget, under gennemførelse. Det mest omfattende støtteprogram til Afghanistan (39 mio. EUR) blev iværksat sidst i 2017, herunder bistand til udvikling og gennemførelse af en politisk ramme for tilbagesendte og internt fordrevne personer og til lokale handlingsplaner for reintegration. Ved udgangen af februar 2018 var der ydet modtagelsesbistand efter ankomsten til 406 tilbagesendte til Afghanistan, herunder lægehjælp og psykosocial støtte, videretransport til det endelige bestemmelsessted og midlertidig indkvartering. Der vil snart blive iværksat aktiviteter til udvikling af lokalsamfund. Disse foranstaltninger vil også blive understøttet af de særlige foranstaltninger, som blev vedtaget i september 2017, og som omfatter 196 mio. EUR til støtte for migrationsdialoger med Afghanistan, Pakistan, Iran, Irak og Bangladesh med henblik på at tackle udfordringer på kort, mellemlang og lang sigt i forbindelse med langvarige tvangsfordrivelser og migration i Asien og Mellemøsten.

Forhandlingerne om visumlempelses- og tilbagetagelsesaftaler fortsætter også med **Tunesien** (anden runde fandt sted den 28. november 2017 og tredje runde skal efter planen finde sted i april) og **Kina** (første runde). I forbindelse med migrationsdrøftelserne i november 2017 lovede Marokko også at genstarte forhandlingerne om tilbagetagelsesaftalen, som har stået stille de seneste tre år. Kommissionen har haft mandat til at forhandle om en tilbagetagelsesaftale med Algeriet siden 2002, men der er ikke gjort nogen som helst fremskridt i forhandlingerne.

Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning har ydet bistand i forbindelse med et stigende antal tilbagsendelsesoperationer. Siden midten af oktober 2017 har agenturet ydet bistand i forbindelse med 135 tilbagesendelsesoperationer, som omfatter mere end 5 000 personer. De vigtigste deltagende lande har været landene på Vestbalkan samt Tunesien, Georgien og Pakistan, mens det største antal operationer har haft deltagelse af Tyskland, Italien, Frankrig, Belgien og Østrig[42]. Agenturets støtte til medlemsstaternes tilbagesendelsesoperationer vil fortsat blive styrket yderligere. Agenturets arbejde omfatter kortlægning af medlemsstaternes behov og kapacitet med hensyn til tilbagesendelser, udsendelse af forbindelsesofficerer til medlemsstaterne og iværksættelse af tilbagesendelsesoperationer af agenturet selv. I januar 2018 blev der afholdt et møde på højt plan med medlemsstaterne vedrørende tilbagesendelse for at opfordre til, at disse muligheder anvendes fuldt ud. Parallelt hermed har Kommissionen støttet et særligt medlemsstatsinitiativ, som har til formål at udvikle en europæisk tilgang til tilbagesendelse og reintegration gennem det europæiske tilbagesendelses- og reintegrationsnetværk, og som omfatter finansiel støtte på 15 mio. EUR. Netværket vil være fuldt funktionsdygtigt i sommeren 2018, ledes af Nederlandene og omfatter deltagelse af 13 andre medlemsstater samt to associerede lande.

[42] Rapporteringsperioden 16.10.2017-7.3.2018, oplysninger fra *Frontex Application Return*.

Dette arbejde er nødt til at fortsætte, hvis målene i Kommissionens køreplan fra december 2017 skal nås.

Derudover blev eksisterende projekter vedrørende tilbagesendelse og reintegration såsom den europæiske integrerede strategi for tilbagesendelse til tredjelande og netværket af europæiske forbindelsesofficerer med tilknytning til tilbagesendelse styrket med yderligere midler for at gøre dem i stand til at følge med en større efterspørgsel. Nøjagtige og rettidige statistiske oplysninger kan spille en vigtig rolle i forbindelse med opnåelsen af fremskridt med hensyn til forvaltningen af tilbagesendelse og tilbagetagelse. Der er stadig vigtige mangler og forsinkelser i forbindelse med medlemsstaternes tilvejebringelse af sådanne **statistikker**. Kommissionen overvejer at ændre EU-reglerne om indsamling af statistikker om migration og international beskyttelse og deres ensartethed med henblik på at sikre et bredt overblik og gøre noget ved nogle af de konstaterede mangler.

På baggrund af forslaget om ændring af visumkodeksen foreslår Kommissionen i dag at øge anvendelsen af visumpolitikken som et redskab til at opnå fremskridt i samarbejdet med tredjelande om tilbagesendelse og tilbagetagelse. Der vil blive opstillet skrappere krav i forbindelse med behandlingen af visumansøgninger fra borgere fra tredjelande, der ikke samarbejder i tilstrækkelig grad hvad angår tilbagesendelse og tilbagetagelse.

De næste skridt:

- Opnå fremskridt i de igangværende forhandlinger vedrørende tilbagetagelsesaftaler og tilbagesendelsesordninger med partnerlande
- Sikre, at medlemsstaterne anvender de nyligt aftalte ordninger vedrørende tilbagesendelse og tilbagetagelse fuldt ud og øger antallet af tilbagetagelsesansøgninger til de berørte lande
- Forbedre tilvejebringelsen af statistiske oplysninger vedrørende migration og international beskyttelse
- Sikre, at Europa-Parlamentet og Rådet gør hurtige fremskridt i forhandlingerne om Kommissionens forslag af 14. marts om at ændre visumkodeksen.

5. BEDRE FORVALTNING AF DE YDRE GRÆNSER

Modernisering af forvaltningen af de ydre grænser er en del af køreplanen fra december 2017. Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning bistår fortsat medlemsstaterne gennem fælles operationer på tværs af de vigtigste migrationsruter i det østlige, centrale og vestlige Middelhavsområde og på Vestbalkan med indsættelse af over 1 350 grænsevagter og andet personale.

Der er konstateret alvorlig mangel på tilsagn vedrørende de operationelle aktiviteter 2018. De tilsagn, der er givet, vil kun dække 49 % af eksperterne og 44 % af de tekniske aktiver til aktiviteterne ved landgrænserne. For så vidt angår søgrænserne dækker de lovede midler 85 % af eksperterne men blot 51 % af de tekniske aktiver. Der er en risiko for, at disse mangler vil begrænse gennemførelsen af de planlagte aktiviteter for 2018 betydeligt. Agenturet vil snart afholde et møde på højt plan med medlemsstaterne og Kommissionen med henblik på at forbedre tilsagnsprocessen.

Den obligatoriske **hurtige udrykningspulje** har næsten nået sin fulde permanente kapacitet, idet 27 medlemsstater har udpeget deres grænsevagter, hvilket svarer til 99 % af det antal, puljen har brug for (1 481 ud af 1 500 vagter).

Selv om yderligere tilsagn er blevet bekræftet, er der desværre ikke gjort fremskridt af betydning med hensyn til **udstyrspuljen til hurtig udrykning.** Der er fortsat **EU-midler** til rådighed til udstyr, som bør bidrage til at opfylde agenturets behov. Ud over de 208 mio. EUR, der blev afsat i 2015 og 2017, overvejer Kommissionen i 2018 at gøre yderligere ressourcer tilgængelige for medlemsstaterne til dette formål. Medlemsstaterne skal dog nu optrappe deres indsats for at anvende de midler, der tidligere er afsat, således at disse aktiver kan være med til at afhjælpe de eksisterende huller.

Et af nøgleområderne inden for agenturets arbejde er udviklingen af **sårbarhedsvurderinger** for at identificere mangler i medlemsstaternes grænsekontrol. Ud af 37 henstillinger fra 2017 er kun seks indtil nu blevet meldt gennemført. Medlemsstaterne skal gennemføre alle henstillingerne, som blev rettet til dem i 2017, og agenturet skal indføre en effektiv overvågningsmekanisme for at sikre, at henstillingerne gennemføres fuldt ud. Agenturet er for øjeblikket i færd med at gennemføre sårbarhedsvurderingscyklussen for 2018.

I forordningen om den europæiske grænse- og kystvagt[43] defineres begrebet **europæisk integreret grænseforvaltning**, og der stilles krav om, at agenturet fastlægger en teknisk og operationel strategi for europæisk integreret grænseforvaltning. Til dette formål afholdt Kommissionen i 2017[44] målrettede møder med Europa-Parlamentet og medlemsstaterne, som har bidraget til processen med at finde frem til hovedelementerne i udviklingen af den europæiske strategi for integreret grænseforvaltning. Som det næste skridt i denne proces skal hovedelementerne i udviklingen af den europæiske strategi for integreret grænseforvaltning i bilag 6 ikke blot tjene som vejledning i forbindelse med Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtnings udarbejdelse af den tekniske og operationelle strategi for europæisk integreret grænseforvaltning og medlemsstaternes udarbejdelse af nationale strategier, men også bidrage med yderligere input til overvejelserne om mulige scenarier for den fremtidige udvikling af den europæiske grænse- og kystvagt som beskrevet i Kommissionens meddelelse om den fremtidige flerårige finansielle ramme[45]. Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning bør arbejde på at fastlægge en teknisk og operationel strategi, og de nationale myndigheder bør nu begynde at udarbejde udkast til deres tilsvarende nationale strategier for integreret grænseforvaltning.

EU har i løbet af de seneste måneder gjort fremskridt i arbejdet med to vigtige nye **IT-systemer** med tilknytning til forvaltningen af de ydre grænser. For det første trådte ind- og udrejsesystemet i kraft i december 2017, og Kommissionen forventer, at det er fuldt funktionsdygtigt ved udgangen af 2020. For det andet er man langt fremme med de interinstitutionelle forhandlinger om oprettelse af et EU-system vedrørende rejseinformation og rejsetilladelse, som vil muliggøre forudgående sikkerhedskontrol, kontrol af irregulær migration og vurderinger af virkningerne for folkesundheden, før rejsende uden visum ankommer til Schengenområdet. Dette vil gøre det muligt at gøre systemet funktionsdygtigt kort tid efter, at ind- og udrejsesystemet er taget i drift. Samtidig gør Europa-Parlamentet og

[43] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1624 af 14. september 2016.

[44] Tredje statusrapport fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Det Europæiske Råd og Rådet om den operationelle gennemførelse af den europæiske grænse- og kystvagt (COM(2017) 219 final af 2.5.2017).

[45] En ny, moderniseret flerårig finansiel ramme for en Europæisk Union, der effektivt lever op til de valgte prioriteter for perioden efter 2020 (COM(2018) 98 final af 14.2.2018).

Rådet fremskridt i drøftelserne vedrørende interoperabilitet mellem systemer vedrørende grænser, migration og sikkerhed.

De næste skridt:

- De relevante medlemsstater skal hurtigt og i fuld udstrækning følge op på de henstillinger, der blev rettet til dem i forbindelse med sårbarhedsvurderingerne for 2017
- Medlemsstaterne skal straks give tilsagn om at dække de udækkede behov til de operationelle aktiviteter, der er planlagt i 2018, og som koordineres af Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning ved EU's ydre grænser
- På grundlag af hovedelementerne i bilag 6 skal Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning i løbet af de kommende måneder udarbejde en teknisk og operationel strategi for europæisk integreret grænseforvaltning, og medlemsstaterne skal sikre, at de tilsvarende nationale strategier er klar.

6. OMFORDELING, GENBOSÆTNING OG LOVLIGE ADGANGSVEJE

Omfordeling af asylberettigede ansøgere fra medlemsstaternes side har udgjort et værdifuldt bidrag til at hjælpe mennesker med et klart behov for international beskyttelse og til at lette presset på asylsystemerne i de medlemsstater, der modtager mange flygtninge. EU's omfordelingsordning har efter mere end to år vist sig at være en succes, som har hjulpet flygtninge med at starte et nyt liv og sikre, at ansvaret fordeles bedre mellem medlemsstaterne — over 96 % af alle ansøgere, der kan komme i betragtning til omfordeling, og som er blevet registreret med henblik på omfordeling i Italien og Grækenland, er nu blevet omfordelt. Kommissionen har mindet alle medlemsstaterne om deres retlige forpligtelser og opfordret de medlemsstater, som endnu ikke har deltaget i omfordelingen, til at gøre det med det samme. Kommissionen indledte i juli 2016 overtrædelsesprocedurer og besluttede den 7. december 2017 at anlægge sag mod Tjekkiet, Ungarn og Polen ved Domstolen, fordi de tre medlemsstater fortsat ikke overholder deres retlige forpligtelser.

Genbosætning gør det muligt for EU og medlemsstaterne både at leve op til forpligtelsen til at hjælpe mennesker med behov for international beskyttelse og at mindske incitamenterne til irregulær migration. Ud af de 22 504 genbosætninger, som man nåede til enighed om i 2015[46], blev over 86 % gennemført frem til den 8. december 2017, hvor den finansielle støtte til denne ordning efter planen skulle udløbe. 19 432 personer med behov for international beskyttelse, fortrinsvis fra Tyrkiet, Jordan og Libanon, men også fra andre tredjelande, blev genbosat i 21 medlemsstater og fire associerede stater[47].

Efter Kommissionens henstilling fra september 2017 [48] vil den nye ordning, ifølge hvilken mindst 50 000 personer med behov for international beskyttelse skal genbosættes inden den 31. oktober 2019, og som understøttes af 500 mio. EUR fra EU's budget, sætte yderligere skub i EU's genbosætningsindsats. Medlemsstaternes reaktion på henstillingen har været positiv, idet der indtil videre er modtaget tilsagn fra 19 medlemsstater om næsten 40 000

[46] Rådets konklusioner ("genbosætning gennem multilaterale og nationale ordninger af 20 000 personer, der har et klart behov for international beskyttelse") af 20.7.2015, dokument 11130/15.

[47] Belgien, Tjekkiet, Danmark, Tyskland, Estland, Frankrig, Kroatien, Island, Irland, Italien, Letland, Liechtenstein, Litauen, Luxembourg, Malta, Nederlandene, Norge, Østrig, Portugal, Rumænien, Spanien, Finland, Sverige, Schweiz og Det Forenede Kongerige.

[48] Kommissionens henstilling af 27. september 2017 om forbedring af mulighederne for lovlig migration for personer med behov for international beskyttelse, C(2017) 6504.

pladser,[49] hvilket gør det til EU's og medlemsstaternes mest omfattende fælles engagement i genbosætning til dato. På nuværende tidspunkt bør der være særligt fokus på genbosætning fra prioriterede regioner såsom Tyrkiet, Jordan, Libanon og de afrikanske lande langs ruten over det centrale Middelhav. Medlemsstaterne har navnlig givet tilsagn om 27 000 pladser til genbosætning af syrere fra Tyrkiet, Jordan og Libanon og ca. 7 000 til genbosætning fra lande langs ruten over det centrale Middelhav. Ti medlemsstater har allerede genbosat 1 855 personer under denne nye EU-genbosætningsordning[50]. Kommissionen opfordrer de øvrige medlemsstater til at give tilsagn med henblik på at nå det fastsatte mål på 50 000.

Kommissionen opfordrer medlemsstaterne til at opfylde 50 % af deres tilsagn inden oktober, hvilket svarer til målet i køreplanen fra december 2017. Der bør for alle de prioriterede regioner gennemføres en støt genbosætning i overensstemmelse med de givne tilsagn samtidig med, at der hurtigt sættes fokus på genbosætning af personer, der er evakueret fra Libyen til Niger via nødtransitmekanismen.

Siden EU's genbosætningsordninger blev iværksat, er der samlet set genbosat 29 314 personer, herunder syrere genbosat fra Tyrkiet i henhold til erklæringen fra EU og Tyrkiet.

En række målrettede **pilotprojekter om lovlig migration** er ved at blive udviklet af Kommissionen og en række medlemsstater, som har udtrykt interesse for at inkludere midlertidige og langsigtede migrationsordninger, der er baseret på arbejdsmarkedets udbud og efterspørgsel i medlemsstaterne og udvalgte tredjelande. Kommissionen opfordrer medlemsstaterne til at fremsætte konkrete tilbud med henblik på at indlede drøftelser med udvalgte tredjelande med geografisk fokus på afrikanske lande.

Hvad angår forslaget om indførelse af et **blåt EU-kort** bør bestræbelserne på at nå frem til et kompromis, der skaber reel værdi med hensyn til at nå det fælles mål om at tiltrække højt kvalificerede arbejdstagere, fortsætte i Europa-Parlamentet og Rådet.

Med henblik på at fremme integrationen på arbejdsmarkedet yderligere undertegnede Kommissionen og EU's sociale og økonomiske partnere i december 2017 et partnerskab for **integration**[51]. Partnerskabet fastsætter Kommissionens og arbejdsmarkedets parters vigtigste principper og tilsagn om at støtte og styrke mulighederne for, at flygtninge og migranter, der opholder sig lovligt i EU, kan komme ind på arbejdsmarkedet. Derudover vil Kommissionen inddrage arbejdsmarkedets parter i de gensidige læringsaktiviteter på dette område. Partnerskabet fremviser, som en af Kommissionens aktioner, EU's redskab for tredjelandsstatsborgeres færdighedsprofiler[52]. Dette onlineværktøj til redigering af færdigheder er nu tilgængeligt på alle EU-sprog samt de vigtigste sprog i oprindelseslandene[53]. Det bidrager til at kortlægge de enkelte personers færdigheder og kompetencegab og understøtter derved arbejdsmarkedsvejledningen med henblik på en vellykket integration. Ved udgangen af 2018 vil der blive gjort status over de fremskridt, der er gjort.

[49] Belgien, Bulgarien, Kroatien, Cypern, Estland, Finland, Frankrig, Irland, Italien, Litauen, Luxembourg, Malta, Nederlandene, Portugal, Rumænien, Slovenien, Spanien, Sverige, Det Forenede Kongerige.

[50] Selvom landet ikke deltager i den nye EU-genbosætningsordning, har Norge i den samme periode også genbosat 714 flygtninge. Norges nationale kvote for 2018 består af 2 120 pladser.

[51] http://europa.eu/rapid/press-release_IP-17-5352_da.htm.

[52] EU's redskab for tredjelandsstatsborgeres færdighedsprofiler findes på: https://ec.europa.eu/migrantskills/#/

[53] Dette omfatter arabisk, farsi, pashto, sorani, somalisk, tigrinsk og tyrkisk.

Den 24. januar 2018 lancerede Kommissionen en "Vademecum om brugen af EU-midler med henblik på integration af personer med indvandrerbaggrund"[54] for at hjælpe nationale og regionale myndigheder med at anvende EU-midler mere effektivt til at gennemføre deres integrationspolitik, navnlig inden for modtagelse, uddannelse, beskæftigelse, indkvartering og adgang til offentlige tjenester.

De næste skridt:

- Samtidig med at medlemsstaterne afgiver de manglende tilsagn om genbosætning, som er nødvendige for at nå målet på mindst 50 000 pladser under den nye ordning, skal de hurtigt genbosætte personer fra de prioriterede regioner. Det haster navnlig med genbosætning af personer, der er evakueret fra Liberia til Niger
- Medlemsstaterne skal fremsætte konkrete tilbud med henblik på at indlede drøftelser med udvalgte tredjelande vedrørende pilotprojekterne om lovlig migration.

7. KONKLUSION OG NÆSTE SKRIDT

I december 2017 fremlagde Kommissionen en køreplan for, hvordan man når til enighed om en omfattende migrationspakke senest i juni 2018. Det er stadig så vigtigt som nogensinde at opbygge et stærkt og helhedsorienteret EU-asylsystem – et system, der er modstandsdygtigt over for kommende kriser, og hvor solidaritet og ansvarlighed står i centrum. Dette understreger behovet for at nå til enighed om en reform af det fælles europæiske asylsystem og gennemføre den og for at fastholde momentum med hensyn til at gennemføre de skridt, som blev skitseret i december.

Denne rapport viser den brede vifte af aktioner, som støttes af både EU's og medlemsstaternes budgetter med henblik på at sikre en effektiv gennemførelse af alle dele af den europæiske dagsorden for migration. Disse midler har været afgørende for tilvejebringelsen af reel hjælp til millioner af flygtninge i Tyrkiet, forvaltningen af migration fra og i Libyen og samarbejdet med partnere over hele verden om at gøre noget ved de grundlæggende årsager til migration, bekæmpe menneskesmugling og menneskehandel og styrke de nationale systemer til forvaltning af migration.

EU's brede vifte af foranstaltninger, som allerede i størst muligt omfang gør brug af fleksibiliteten i EU-budgettet, og som er en del af EU's eksterne migrationspolitik, skal videreføres og have tildelt tilstrækkelige midler. Dette bør omfatte en kombination af midler fra EU-budgettet og bidrag fra medlemsstaternes budgetter; et partnerskab hvad angår finansiering er en forudsætning for et partnerskab hvad angår styring.

EU og medlemsstaterne har nu et presserende behov for at finde et samlet beløb på 3 mia. EUR til at finansiere den anden rate af faciliteten for flygtninge i Tyrkiet. Det EU-bidrag på 1 mia. EUR fra EU's budget, som Kommissionen i dag stiller forslag om, vil allerede medføre en betydelig overskridelse af de disponible marginer under budgettets udgiftsområde for foranstaltninger udadtil. Et større bidrag fra EU-budgettet vil hæmme Unionens fortsatte evne til at finansiere andre migrationsrelaterede programmer og, i bredere forstand, til at reagere på

[54] http://ec.europa.eu/regional_policy/da/information/publications/guides/2018/toolkit-on-the-use-of-eu-funds-for-the-integration-of-people-with-a-migrant-backgound.

andre udenrigspolitiske prioriteter fremover. Hvad dette angår, understreger rapporten huller i finansieringen af Nordafrika-vinduet i EU's trustfond, men også til vinduet for Sahel, Tchadsøen og Afrikas Horn, som ligeledes vil medføre et behov for, at der i de kommende måneder mobiliseres yderligere fælles finansiering fra EU og medlemsstaterne Den understreger også behovet for at støtte arbejdet efter konferencen om Syrien i april 2017 og behovet for at reagere på et stort behov for garantier under den eksterne finansieringsplan.

Afslutningsvis vil enighed om en anden rate af faciliteten for flygtninge i Tyrkiet på det samme grundlag som den første rate være en afgørende demonstration af, at medlemsstaterne arbejder i partnerskab med EU og holder fast ved deres beslutning om at indføre en robust og effektiv EU-migrationspolitik.